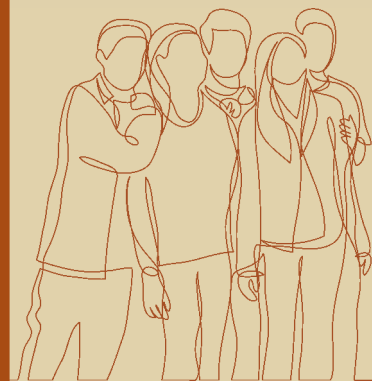
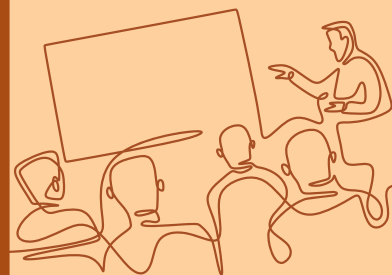

Zasvätení vo svete

Sekulárne
inštitúty
na Slovensku

Zasvätení vo svete

Sekulárne
inštitúty
na Slovensku

2025

Zasvätení vo svete

Sekulárne inštitúty na Slovensku

V jubilejnom roku 2025
pre Konferenciu sekulárnych inštitútov na Slovensku vydal Kanet n.o.

Návrh obálky a grafické spracovanie Barbara Neumannová

ISBN 978-80-971255-8-5

Obsah

Predslov	5
Špecifiká sekulárnych inštitútov	7
Spoločnosť svätej Uršule, Sekulárny inštitút svätej Angely Merici – Federácia	11
Sekulárny inštitút don Boscových dobrovoľníčov	12
Sekulárny inštitút Madonna della Strada	16
Caritas Christi	19
Sekulárny inštitút Betánia	23
Spoločenstvo Fatima	26
Inštitút Nepoškvrnenej Matky Cirkvi	29
Sekulárny Inštitút Krista Veľkňaza	32
Karmelitánsko-tereziánska únia	36
Spoločenstvo Dobrého Pastiera a jeho Krásnej Matky	40
Dobrovoľníci s donom Boscom	44
Apoštolát sv. Františka (ASF)	46
Namiesto záveru	48

Predslov

V tomto predslove chcem predovšetkým vyjadriť našu spoločnú radosť a vďačnosť Pánu Bohu za dar povolania na cestu, ktorá je krásna i ťažká zároveň, niekedy nenápadná a inokedy skutočne dobrodružná. Vďaka patrí tiež múdrej Matke Cirkvi, ktorej najvyšší predstavitelia, počnúc pápežom Piom XII., rozpoznali a znova a znova potvrdzujú pravosť a opodstatnenosť špecifickej formy zasväteného života v sekulárnom inštitúte. V neposlednom rade som vďačná každému, kto odpovedal na toto Božie volanie – za jeho otvorenosť, ochotu, veľkorysosť. Ďakujem každej žene a mužovi, ktorí zasvätili svoj život a prežívajú evanjeliové rady čistoty, chudoby a poslušnosti v niektorom zo sekulárnych inštitútov.

V súčasnosti žije na Slovensku viac ako 400 zasvätených osôb v rôznych sekulárnych inštitútoch. Viaceré z nich pôsobili v našej krajine už pred novembrom 1989 a boli súčasťou tzv. *tajnej cirkvi*. Po zmene politického zriadenia bolo možné zviditeľniť sa v spoločnosti, no zasvätený život v sekulárnom inštitúte nesie v sebe istú mieru diskretnosti, čiže utajenosti pred svetom. V niektorých inštitútoch je táto diskretnosť striktná, v iných je zverejnenie svojho zasvätenia na vlastnom uvážení jednotlivých členov so zreteľom na väčšie dobro. Ak sa v zamestnaní, medzi známymi, vo farnosti alebo medzi príbuznými nezverejníme, potom nás v tomto prostredí považujú za „jedného spomedzi seba“ a môžeme spolu s ostatnými znášať rovnaké ťažkosti a radosti pracovného, občianskeho i komunitného života. Hlboký osobný život s Kristom nám však pomáha pôsobiť jemne a nenápadne, no účinne – ako kvas.

Zodpovední za jednotlivé sekulárne inštitúty na Slovensku sa pravidelne stretávajú od roku 1994, navzájom sa podporujú, hľadajú a rozvíjajú spoločné oblasti pôsobenia. Formálne nás združuje *Konferencia sekulárnych inštitútov na Slovensku* (KSIS), ktorej štatút bol schválený v roku 2008 na pléne Konferencie biskupov Slovenska (KBS) a v roku 2016 potvrdený *Dikastériom pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti zasväteného života* vo Vatikáne.

Prvú informačnú brožúrku o sekulárnych inštitútoch na Slovensku vydala v roku 1997 *Komisia pre inštitúty zasväteného života a spoločenstvá apoštolského života pri KBS*. Doplnenú a aktualizovanú brožúrku vydala KSIS rok po nadobudnutí svojho štatútu v roku 2009. Dnes, tridsať rokov od začiatkov spolupráce v slovenskej rodine sekulárnych inštitútov, ju KSIS prináša prepracovanú. Našou túžbou je priblížiť prostredníctvom tejto publikácie formu sekulárne zasväteného života, a tak možno pomôcť hľadajúcemu nájsť cestu, ktorú si preňho vysníval Pán, podobne ako to bolo kedysi v mojom prípade.

Drahá mladá hľadajúca, drahý mladý hľadajúci, neboj sa, len ver. A neboj sa nájsť tú správnu cestu... tú svoju.

Predsedníčka KSIS

Špecifiká sekulárnych inštitútov

*„Ste semenom svätosti,
hodeným plným priehrástím
do brázd dejín.“*

Benedikt XVI.

Sekulárne inštitúty vznikli ako dejinná odpoveď Cirkvi na dlhoročnú túžbu žien a mužov úplne zasvätiť svoj život Bohu a zostať vo svete, ktorý je Bohom milovaný a chcený. Túžba objavovať toto tajomstvo, obnovovať to, čo sa odklonilo od Božieho plánu, poukazovať na dobro a privádzať k nemu ľudí s láskou Ježiša Krista, sa stalo konkrétnou výzvou pre Cirkev prehodnotiť a formulovať svoj postoj k tomuto vanutiu Ducha. Stalo sa tak v roku 1947, keď Pius XII. podpísal dekrét *Provida Mater Ecclesia*, ktorý uznáva sekulárne inštitúty ako novú formu oficiálneho zasvätenia v Katolíckej cirkvi.

Ide o nevidaný, nový spôsob života v Cirkvi a vo svete.

Sekulárne inštitúty sú rozptýlené po celom svete. Vzájomne sa podporujú a tešia sa z rozličnosti chariziem, ktoré každý z nich prináša do sveta. Ide o nové a neľahké povolanie k zasvätenému životu. Keďže členovia sekulárnych inštitútov nie sú chránení spoločným domom alebo životom v komunite, sú vystavení všetkým vplyvom sveta, v ktorom žijú. Preto je potrebné, aby toto povolanie bolo skutočným božím pozvaním pre tento štýl života. Vtedy sa stáva radosťou, darom pre svet i pre zasväteného.

Svätý pápež Pavol VI. veľmi jasne vystihol a vyjadril podstatu sekulárneho zasvätenia: *„Ste tajomným sútokom dvoch mohutných prúdov kresťanského života, prijímajúc bohatstvo jedného aj druhého. Ste laici ako takí, zasvätení sviatosťou krstu a birmovania, ale rozhodli ste sa zdôrazniť svoje zasvätenie Bohu profesiou evanjeliových rád, ktoré ste vzali na seba ako záväzky trvalým a uznaným putom. Zostávate laikmi zaan-*

gažovanými do sekulárnych hodnôt, osobitných a vlastných laikom (porov. LG 31), ale vaša sekulárnosť je zasvätená“ (Pavol VI., 1972).

Obraz kvasu veľmi výrečne vystihuje zmysel prítomnosti zasvätených laikov vo svete; ide o svedectvo zvnútra, v duchovnom rozmere, ktorý práve v skrytosti nachádza konkrétny spôsob svojho vyjadrenia. Kráčať bok po boku s dnešnými ženami a mužmi, prežívať životné situácie vo svetle evanjelia, byť s Bohom v dôslednej jednote. Takto sa svet stáva miestom i prostriedkom ich posväcovania. Kvas nevidno, ale bez neho cesto nevykysne a my by sme nemohli jesť chlieb. Priame ohlasovanie a viditeľnosť nie je jediný spôsob, ako byť kresťanom. Je tu aj jednoduchý, skrytý, ale rozhodný spôsob, ako „ohlasovať“ evanjelium svedectvom svojich postojov, vzťahov, pohľadov, svojho spolucítania, ale aj trpezlivého prijímania vlastných obmedzení...

*„**Buďte ochotní budovať cesty spoločného dobra** spolu so všetkými hľadajúcimi pravdu, a to bez vopred pripravených riešení a bez strachu z otázok, ktoré zostávajú nezodpovedané; buďte pripravení vždy vsadiť do hry svoj život v istote, že ak pšeničné zrno padne do zeme a odumrie, prinesie veľkú úrodu (porov. Jn 12, 24). Buďte tvoriví, pretože Duch tvorí nové veci; váš pohľad do budúcnosti nech je pevne zakorenený v Kristovi, aby ste ľuďom dnešnej doby dokázali odovzdať skúsenosť lásky, ktorá je základom života každého človeka. **S láskou objímajte rany sveta a Cirkvi.** Predovšetkým žite radostným a plným životom, otvoreným a schopným odpustenia, pretože má svoj základ v Ježišovi Kristovi, definitívnom Slove o láske Boha k človeku“ (Benedikt XVI., 2012).*

Akým štýlom žiť vo svete?

Vstupom do sekulárneho inštitútu sa život člena navonok nemení, ostáva vo svete – vo svojej práci, vo svojom prostredí (často aj rodinnom). Mení sa iba jeho postoj k svetu, lebo ho k tomu vyzýva Duch Svätý. Ten mu ukazuje nový spôsob života, ako vnímať svet, ako objavovať Božie stopy v stvorení, v ľuďoch, v rôznych situáciách bežného života. Prostredníctvom predstavených prijíma a osvojuje si konkrétnu spiritualitu zvoleného inštitútu.

Členovia väčšiny sekulárnych inštitútov nehovoria o svojom zasvätení a príslušnosti k inštitútu verejne. Neoznamujú to ani najbližším príbuzným a priateľom. Ich *rezervovanosť – diskrétnosť* im umožňuje pôsobiť aj v prostredí, ktorému sú cudzie kresťanské hodnoty a ktoré má voči kresťanstvu silne zakorenené predsudky. Aj takéto prostredia môžu denne posväcovať nielen svojou prítomnosťou a vernosťou pravde, ale aj stálym úsilím o vysokú odbornosť a profesionalitu, príkladom svojej bezúhonnosti, svojou srdečnosťou a láskavým prístupom k iným.

Okrem laických sekulárnych inštitútov existujú aj klerické (kňazské) sekulárne inštitúty, ktorých členovia sú inkardinovaní do diecéz. Tu *„možno hovoriť o osobitnom zasvätení, ktoré v istom zmysle špecifikuje kňazský život a rovnako zahŕňa zachovávanie evanjeliových rád“* (CRIS, 1981). Spravidla vykonávajú zodpovednosť voči svetu svojou kňazskou službou so zámerom, aby sa svet neustále zdokonaľoval podľa poriadku a významu stvorenia. *„... prinášajte do diecézneho presbytéria nielen skúsenosť života evanjeliových rád a pomoci spoločenstva, ale aj výslovný záväzok výraznej senzibility pre vzťah Cirkvi so svetom“* (Ján Pavol II., 1980).

Pre sekulárny zasvätený život nie je dostačujúca len všeobecná vôľa žiť svoje zasvätenie vo svete, ale potrebné je pociťovať a prejavovať lásku a spätosť so svetom, v ktorom máme dôsledne prežívať evanjelium. Znamená to vnímať Božiu prítomnosť vo svete a schopnosť živiť ňou svoju nádej, poukazovať na ňu aj iným.

K prežívaniu zasvätenej sekulárnosti patria aj tieto charakteristiky:

- Láska k mnohotvárnosti prejavov vo svete, pokiaľ ide o riešenie, názor, citlivosť a pod. Nehľadať alebo neprejavovať uniformitu myslenia a správania.
- Aj chyby sveta prijímať v pravom kresťanskom význame postoja milosrdenstva, mať plné pochopenie pre rôzne príčiny a životné podmienky, ktoré ľudí viedli k pomýleným postojom alebo k pomýlenému životu.

- Hlboká ľudskosť, chápaná ako schopnosť nachádzať spoločnú reč – práve tú ľudskú – so všetkými.
- Pevná viera v rozmer Kráľovstva, hoci svojou povahou nepatrný, slabý, skrytý, ale prekračujúci skutočnosť Cirkvi, pretože zahŕňa Boží plán, ktorý zasahuje všetko a všetkých. Podľa učenia cirkevných otcov to prináša zápal pre semina Verbi, pre zrnká pravdy, roztrúsené kdekoľvek v ľudských dejinách. Prináša to výzvu cítiť sa doma aj v takzvanom neveriacom svete.
- Pozitívna otvorenosť pre všetky vzťahy, ktoré nám predkladá život.
- Schopnosť viesť dialóg, poznávať zmysel a metódu kultúrnej mediácie, ktorá prepája kresťanskú kultúru s inými kultúrami.
- Rozlišovať ľudskú a Božiu rovinu, pracovať autenticky – na projekte spoločnom pre všetkých, bez toho, aby sme sa zriekli svojej viery.
- Vytvárať si autonómiu úsudku, podstatného pre naše povolanie, ktorá nás neoslobodzuje od osobnej zodpovednosti za konanie vo svete (porov. G. Mazzolla, 2016).

„Takáto je vaša cesta: Pozorne vnímať svet srdcom ponoreným v Bohu. Ako povolání Pánom nasledovať ho vo svete majte v sebe lásku k svetú, ale najprv z celého srdca milujte Jeho samého. A každého brata milujte s otcovským a materským srdcom“ (František, 2017).

Spoločnosť svätej Uršule,

Sekulárny inštitút svätej Angely Merici – Federácia

Pôvodná forma, ktorú založila svätá Angela Merici v Brescii v roku 1535, umožňuje úplne sa zasvätiť Bohu záväzkami evanjeliových rád, prijatými Cirkvou rovnako ako v iných inštitútoch zasväteného života, pritom ostať žiť vo svete a pretvárať ho zvnútra podľa evanjelia.

*Sekulárna uršulínka je nevesta Ježiša Krista,
matka a sestra všetkých ľudí,
medzi ktorými šíri radosť a pokoj.*

Je to stále aktuálna forma, ktorá v 20. storočí inšpirovala vznik sekulárnych inštitútov. Má svoju vlastnú duchovnosť, založenú na Spisoch Angely – Regula, Rady, Závet. Zasvätená sprítomňuje vo svete život Ježiša, Márie a Jozefa v Nazarete a má zmysel pre všetko dobré a krásne vo svete, prežívajúc tajomstvo Vtelenia.

Spoločnosť svätej Uršule na Slovensku je ženský sekulárny inštitút. Prvé členky boli v tejto slovenskej vetve od roku 1983. V roku 1990 bola začlenená do Federácie Spoločností svätej Uršule, ktorá je pápežského práva.

Tento spôsob života je vhodný pre samostatné, aktívne typy dievčat a slobodných žien, ktoré túžia po hlbšom vzťahu k Bohu, chcú mu celkom patriť, ale pritom chápu, že Božia vôľa pre ne je vnášať evanjeliového ducha do prostredia, v ktorom žijú.

**Smiem prinášať Bohu ten malý kúsok sveta,
kde som, aby ho On posväcoval.**

Kontakt:

e-mail: angela.merici@zasvatenyzivot.info

www.zasvatenyzivot.info

www.istitutosecolareangelamerici.org

www.angelamerici.it

Sekulárny inštitút don Boscových dobrovoľníčok

Zakladateľ – vznik

Sme dcérami muža, ktorý nemal strach „snívať vo veľkom“. Don Bosco sníval o kostoloch, školách, dvoroch, keď mal len jednu starú šopu a kúsok pozemku na zhromažďovanie chlapcov a vo vrecku niekoľko drobných. Sníval o vzdialených krajinách, kde by posielal svojich synov zachraňovať mnohých mladých, a to vtedy, keď mal problém udržať diela vo svojej blízkosti. Aj nás si „vysníval“, ale inštitút nestihol založiť. Po tridsiatich rokoch (1917) to urobil **tretí nástupca dona Bosca, don Filip Rinaldi**, ktorého oslovili mladé animátorky z dievčenského oratória v Turíne. „Pomôžte nám byť ako don Bosco – plné Boha i starostlivosti o iných vo svojich prostrediach.“ Odvtedy sa im venoval až do konca svojho života. V roku 1917 sa prvé tri z nich úplne zasvätili Bohu s túžbou vytvoriť spoločenstvo podobne zmyšľajúcich dievčat. Toto malé spoločenstvo prešlo rôznymi organizačnými zmenami, až kým Cirkev neuznala túto formu (zasvätenú sekulárnosť) za riadny spôsob zasväteného života (1947).

Dnes je Sekulárny inštitút don Boscových dobrovoľníčok (VDB) inštitútom **pápežského práva** a je rozšírený po celom svete. Na Slovensku začal inštitút svoju činnosť v roku 1965.

Zasvätená saleziánska sekulárnosť v krátkosti vyjadruje našu identitu.

Zasvätenie – motivované láskou Krista, ktorého nasledujeme úplným odovzdaním svojho života do jeho rúk. Potvrdzujeme to tromi sľubmi:

- **Sľubom čistoty** sa zriekame manželstva a zaväzujeme sa žiť v zdržanlivosti pre Kráľovstvo. Takto slobodnejšie nasledujeme Krista s nerozdeleným srdcom a zúčastňujeme sa na duchovnej a apoštolskej plodnosti Cirkvi. Spojenie s Pánom, ktoré nám ponúka Cirkev, je pokrmom nášho života a preniká každú jeho oblasť.

- **Sľubom chudoby** sa zaväzujeme užívať svoje majetky v súlade s evanjeliom a s odporúčaniami našich stanov. Na živobytie si zarábame prácou a saleziánsky duch nás vedie prežívať rôzne obmedzenia a nedostatky v živote (chlad, horúčava, hlad, smäd) s motívom obety za mladých.
- **Sľubom poslušnosti** sa zaväzujeme poslúchať pápeža a zákonité zodpovedné. Preberáme zodpovednosť vyplývajúcu z konkrétnych situácií, v ktorých sa ocitáme. Zaujíma nás kritický postoj ku všetkému, čo sa protíví dôstojnosti osoby, a usilujeme sa pretvárať každú situáciu, ktorá je v rozpore so Stvoriteľovým plánom.

Sekulárnosť – motivované životom Ježiša v Nazarete, ktorý žil uprostred spoločensko-kultúrnych skutočností ako Otcov vyslanec, volíme si svet ako miesto nášho pôsobenia a ako možnosť objavovať Božie pôsobenie v ňom. Sme otvorené autentickým hodnotám sveta, ktorý je napriek všetkým neporiadkom a ťažkostiam Bohom chcený a milovaný. Sme otvorené a prítomné v prostrediach, kde človek žije a pracuje, a otvorene prijímame bohatstvo rozličných kultúr a technických vymožeností. „Don Bosco je na čele každého pokroku.“ Pod touto výzvou sledujeme dianie, prijímame nové technológie ako prostriedky ohlasovania evanjelia.

Saleziánskosť – poznávací znak dobrovoľnícky. Žijeme – tak ako don Bosco – pre mladých. Nie vždy máme možnosť pracovať priamo s nimi, ale vždy je to pre nich. Náš saleziánsky duch sa živí Eucharistiou a mariánskou úctou, tu pramení naša kreativita, optimizmus, rodinný duch, citlivosť na marginalizovaných, zabudnutých... Prepojenie so saleziánskou rodinou sa uskutočňuje okrem spirituality aj prítomnosťou saleziánskeho asistenta – kňaza, brata a formátora.

Rezervovanosť

Naše saleziánske sekulárne zasvätenie sa snažíme žiť v každodennosti v našich individuálnych prostrediach, v každej situácii a v každej etape života. Aby bol náš apoštolát účinný a aby sme žili v skrytosti, ako

žil Ježiš v Nazarete pred svojím verejným účinkovaním, prijímame záväzok rezervovanosti, ktorý nám odporúča Cirkev. O svojom zasvätení nehovoríme verejne. Chceme byť poznané ako dobré kresťanky, ktoré sa líšia od iných iba svojou dobrotou a svedectvom o evanjeliu. „*Vy to viete, Cirkev to vie a svet to musí cítiť*“ (P. Schinetti).

V sesterskom spoločenstve

Nežijeme spoločne, ale vytvárame spoločenstvo života. Aby sme sa vzájomne povzbudili a duchovne i ľudsky rástli, stretávame sa na formálnych stretnutiach. Základom našej jednoty je sám Kristus, ktorý nám dáva sestry, aby sme sa navzájom milovali v duchu viery, bez ohľadu na odlišnosti pôvodu, vzdelania, veku a osobnosti.

Podmienky prijatia

- slobodný stav,
- vek viac ako 25 rokov a menej ako 40 rokov,
- dostatočné zdravie, aby sa záujemkyňa mohla zúčastňovať na formácii a živote inštitútu,
- psychické a citové vyzretie, primerane veku a životnému postaveniu,
- schopnosť zvyšovať si vzdelanie,
- zmysel pre apoštolský život v zasvätenej saleziánskej sekulárnosti,
- nemať zložené sľuby v iných inštitútoch zasväteného života,
- disponovanosť dostatočným časom a slobodou na modlitbu a život v inštitúte,
- ekonomická nezávislosť.

Kontakt:

e-mail: volontariedb@gmail.com; vdb@vdb.sk
www.facebook.com/share/gazew9qbCPBqR4C/

„Začíname toto dielo v skrytosti, s vami tromi, zjednotenými v tom istom duchu, v osobitnom spôsobe modlitby, podľa ducha dona Bosca, vo veľkej jednoduchosti, bez akýchkoľvek komplikácií. NIKTO nesmie vedieť o tom, čo dozrieva vo vašich srdciach, BUĎTE NAĎALEJ TAKÉ, AKÉ STE“

(F. Rinaldi, 1917).

„Ide o nebyvulé vtelenie saleziánskeho ducha dona Bosca vo svete: nový spôsob ako prejavovať tú pečať Ducha, ktorú už dosvedčila charizma dona Bosca; jeden originálny a odvážny výhonok, ktorého oživujúca miazga pochádza z už jestvujúceho koreňa; je to totiž smelá duchovná skúsenosť, charakterizovaná saleziánskymi hodnotami, ktoré do brázdy dejín zasial don Bosco. Nie bez dôvodu vaše definitívne pomenovanie znie: don Boscove dobrovoľníčky“

(P. Chávez V., hlavný predstavený saleziánov, 1997).

„Saleziánske povolanie potrebuje mnohé vyjadrenia, ktoré dokážu vstupovať do každodenného života s rozmanitou originalitou; originalita dobrovoľníčok je typickou a významnou pre súlad medzi rozhodnutím evanjelizovať a začlenením sa do bežného ľudského kontextu. Má teda svoj vlastný priestor a osobitné formy prítomnosti a činnosti“

(P. Chávez V., hlavný predstavený saleziánov, 1997).

Sekulárny inštitút Madonna della Strada

(predošlý názov: Spoločenstvo Panny Márie Prícestnej)

Vznik – história – zakladatelia

V búrlivej dobe medzi dvoma svetovými vojnami sa v Rakúsku stále viac žien osamostatňovalo a zapájalo do života spoločnosti. Vtedy sa z Mariánskeho združenia odčlenila skupina mladých žien, ktoré túžili celkom zasvätiť svoj život Bohu a službe ľuďom, pričom by naďalej žili a pracovali vo svete. Tak vzniklo spoločenstvo, ktoré po formálnej stránke založili v roku 1936 v meste Steyr páter Carl Dinkhauser SJ, duchovný sprievodca skupiny, a Maria Elisabeth Strachotinsky, jedna z členiek. V roku 1948 sa stalo sekulárnym inštitútom diecézneho práva, po získaní pápežského uznania je od roku 1953 sekulárnym inštitútom pápežského práva. Na Slovensku začal Sekulárny inštitút Madonna della Strada písať svoju históriu v roku 1992.

Duchovnosť

Inštitút je spoločenstvom nevydatých žien, ktoré v rozličných zamestnaniach žijú spiritualitu svätého Ignáca z Loyoly, a tak vydávajú svedectvo viery vo svete. Spojenie mariánskej a ignaciánskej spirituality je vyjadrené voľbou patrónky i názvom inštitútu. Vzácná freska Božej Matky z 13. – 14. storočia *Madonna della Strada* je uctievaná ako milostivý obraz v jezuitskom kostole Il Gesù v Ríme. Madonna della Strada je patrónkou Spoločenosti Ježišovej od čias svätého Ignáca z Loyoly, ona je tiež patrónkou nášho inštitútu.

Cesta a cieľ

Cieľom povolania je rásť v láske a prispievať k posväteniu sveta zvnútra. Členky inštitútu sa o to usilujú odovzdaním sa pôsobeniu Ducha Svätého a hľadaním i nachádzaním Boha vo všetkých veciach. Chcú sa osobne úplne podriaďiť Kristovi, preto sa k Bohu a Cirkvi viažu sľubmi čistoty, chudoby a poslušnosti. Celkom sa odovzdať Bohu a pritom žiť život uprostred sveta má tvoriť jednotu. Skúsenosti ukazujú, že toto spojenie prináša napätie, ktoré môže byť prekonané len bdelosťou a modlitbou.

Charizma

Inštitút je charakteristický osobitnou vnímavosťou na Božie volanie v každodennom živote a pripravenosťou splňať Božiu vôľu podľa príkladu Márie, Pánovej matky. S plnou osobnou zodpovednosťou sa členky usilujú svojím životom a postojmi byť svedkami evanjelia vo svojom prostredí a predovšetkým v prostredí odcudzenom Cirkvi a kresťanským zásadám, so všetkými dôsledkami pre jednotlivé zamestnania, spoločenské vrstvy a štruktúry.

Podmienky prijatia a začlenenie

Predpokladom prijatia do Sekulárneho inštitútu Madonna della Strada je povolanie k tejto životnej forme, primerané fyzické a psychické zdravie, ako aj zrelosť zodpovedajúca veku. Príprava trvá 3 až 5 rokov. Počas tohto obdobia zostáva kandidátka vo svojom prostredí, pravidelne sa však stretáva s členkou, ktorá je poverená vedením formácie. S ostatnými členkami sa stretáva na mesačných stretnutiach. Po uplynutí tohto obdobia môže požiadať o možnosť zložiť sľuby, ktoré sa následne obnovujú po jednom roku. Po šiestich až desiatich rokoch od prvých sľubov môžu byť zložené doživotné sľuby. So zreteľom na rozličné krajiny, kultúry, vek, rozmanitosť zamestnaní i životných okolností sa formácia každej kandidátky vykonáva veľmi individuálne.

Život v spoločenstve

Inštitút nepozná, ale ani nezakazuje spoločné bývanie. Zvyčajne však každá členka zostáva žiť a pracovať v prostredí, v ktorom bola predtým, ako odpovedala na Pánovo volanie. Inštitút nespravuje žiadne diela. Členky nevykonávajú žiadnu jednotnú cirkevnú alebo spoločenskú úlohu, mnohé sú však samostatne činné v konkrétnych službách Cirkvi.

Ústredie Sekulárneho inštitútu Madonna della Strada je vo Viedni. Inštitút sa člení na regióny, za ktoré zodpovedajú poverené členky. V súčasnosti žijú naše členky v Európe, Indii, USA, na Jamajke, Filipínach, Taiwane a v Južnej Kórei.

Pridružené členky

Ženy, ktoré oslovuje mariánska a ignaciánska spiritualita a túžia po duchovnom spoločenstve žien, ale necítia povolanie zasvätiť sa tromi evanjeliovými sľubmi alebo sú viazané (napr. v manželstve), sa môžu pričleniť k nášmu inštitútu ako pridružené členky. Tak budú mať možnosť spoluúčasti na duchovných dobrách nášho sekulárneho inštitútu.

Kontakt:

<http://saecimds.sk/#kontakt>

<https://saecimds.com/contact/>

Caritas Christi

Sekulárny inštitút pápežského práva pre ženy

Sekulárny inštitút Caritas Christi sa usiluje byť od začiatku univerzálnym spoločenstvom v každom zmysle slova.

Sme katolícke laické kresťanky žijúce vo všetkých povolaniach a prostrediach na všetkých kontinentoch. Rozmanitosť nášho života nám dáva možnosť poukázať na povolanie všetkých ľudí k svätosti. Naše povolanie nás stavia ako kontemplatívne a apoštolské laičky doprostred celosvetového poslania Cirkvi. Ostávame vo svojom prostredí, kde naplňame povinnosti, zodpovednosti a služby spojené s našim špeciálnym poslaním, ktoré má svoje korene v krste: svedčiť o Kristovi svojím životom a svojou prítomnosťou na všetkých miestach a vo všetkých situáciách sveta. Preto spravidla zachovávame diskretnosť (mlčanie) o svojom darovaní sa Bohu v Caritas Christi.

Žijeme celkom a úplne ako laičky. Nemáme nijaké spoločné diela alebo spoločné domy a od spoločenstva neočakávame v žiadnom živote postavení finančnú podporu.

Ako a akým duchom žijeme?

- Kristus nás volá, aby sme ostávali v Ňom, ako On ostáva v nás. Vtáhuje nás do svojej vlastnej modlitby a dáva nám žiť zo svojho Ducha.
- V sesterskom spoločenstve si navzájom pomáhame žiť v tomto duchu. Prežívanie spoločného povolania, ktoré je vyjadrené v pravidlách Caritas Christi, vytvára medzi nami sesterské spojenie.
- Nežijeme spoločne, ale pravidelne sa schádzame.
- Osobné sprievádzanie a výmena (dialóg) v skupinách nám dovoľujú denne prehlbovať odpoveď na Božie volanie berúc do úvahy naše rozmanitosti.

Aké sú etapy cesty v Caritas Christi?

- Počiatočná trojročná formácia slúži na rozpoznanie povolania do Caritas Christi a na vyskúšanie, či zodpovedá počiatočnému volaniu.
- Formácia sa uskutočňuje v danom prostredí života prostredníctvom rozhovorov a vždy je prispôbená skutočným životným okolnostiam a osobnému povolaniu.
- Potom nasledujú ročne obnovované záväzky smerujúce až k definitívnemu spojeniu: k Cirkvou uznanému darovaniu sa.

Založenie a rozšírenie Caritas Christi

Na počiatku Caritas Christi sú dve nevšedné osobnosti: laická kresťanka Juliette Molland (1902 – 1979) a dominikán P. Jozef Maria Perrin (1905 – 2002).

Juliette Molland sa narodila na začiatku minulého storočia v malej dedinke Noves v blízkosti Avignonu vo Francúzsku, kde prežila celý svoj život. Bola to silná a veľkorysá osobnosť. Jej inteligencia bola plná života. Bola zamestnaná v rodinnom podniku, slúžila svojej obci a farskému spoločenstvu. Pracovala aj ako katechétka, založila skupiny kresťanskej poľnohospodárskej mládeže a organizovala slávnosti a divadelné predstavenia, na ktorých sa podieľala celá dedina. Pôsobila aj v obecnom zastupiteľstve.

Po dlhej ceste duchovného hľadania Juliette zreteľne rozpoznáva volanie žiť celkom odovzdaná Bohu, ale bez toho, aby opustila „svet“. Pýtala sa, či je to vôbec možné.

V roku 1936, keď mala 34 rokov, sa stretla s P. Jozefom Máriom Perri-
nom a hovorila s ním o svojej túžbe a o svojich pochybnostiach. Obidvaja
spoznávali, čo chce od nich Boh, teda založiť – ako to Juliette nazývala –
„laický rád“. Spoločne, krok za krokom, určujú charakteristické rysy ta-
kéhoto povolania. Pripojilo sa k nim niekoľko mladých žien, ktoré sa cítili
povolané celkom sa odovzdať Bohu vo svete.

Prvých desať členiek tejto malej skupiny hľadania boli na spoločných
exercíciách a 4. augusta 1937 pri svätej omši sa každá z nich zasvätila Bohu,
aby spolu uskutočnili nové dielo, ak je to JEHO vôľa. Dňa 16. júna 1939, na
sviatok Najsvätejšieho Srdca Ježišovho, sa deväť žien v prítomnosti bis-

kupa z Marseille definitívne zaviazalo v Misionárskej únii malých sestier svätej Kataríny Sienskej, neskôr nazvanej Únia Caritas Christi. Juliette Molland sa stala prvou zodpovednou Únie. Po niekoľkých rokoch Po niekoľkých rokoch Juliette cítila hlboko vo svojom vnútri, že jej úloha spoluzakladateľky sa skončila. Rezignovala na miesto zodpovednej a zodpovednosť riadiť inštitút a urobiť ho známym vo svete prenechala iným. Po tomto rozhodnutí žila svoje povolanie v Caritas Christi v ústraní a v tichu.

Na sviatok Premenenia Pána, 6. augusta 1979, Juliette po dlhej chorobe zomrela. Odpočíva na cintoríne v Noves, vo svojom rodisku. V roku 2002 členky Caritas Christi po celom svete slávili sté výročie jej narodenia.

Inštitút sa rýchlo rozšíril do všetkých piatich kontinentov. V súčasnosti pôsobí v 40 krajinách. Členky pochádzajú z rôznych kultúr, mentalít a prostredí. Napriek rozdielnostiam svojho životného postavenia sa všetky cítia hlboko spojené spoločným povolaním v Caritas Christi – byť prítomné a spojené so všetkými skutočnosťami sveta a „*ostávať v láske Boha, aby Ho milovali a pôsobili tak, aby bol milovaný tam, kde sú postavené...*“ (porov. Pravidlá, čl. 1).

P. Jozef Maria Perrin, spoluzakladateľ, mnoho rokov podporoval Caritas Christi a sprevádzal ho ako kňaz. Vo svojej službe naliehavo a stále znovu a znovu poukazoval na „nekonečnú Božiu lásku k všetkým ľuďom a na to, že všetci kresťania sú povolani stať sa svätými“. Od mladosti mal slabý zrak a neskôr žil veľa rokov slepý. Posledné roky svojho života prežil u Malých sestier chudobných v Marseille, kde pokojne zomrel 13. apríla 2002 vo veku 96 rokov. Pochovaný je na cintoríne jaskyne Sainte Baume.

Dôležité medzníky Caritas Christi

- 4. 8. 1937 Prvých desať sa zaväzuje Srdcu Ježišovmu.
- 16. 6. 1939 Uskutočňuje sa prvé darovanie sa pred biskupom z Marseille.
- Turíce 1944 Biskup z Marseille potvrdzuje Konštitúcie Únie Caritas Christi.
- 6. 12. 1950 Únia Caritas Christi je potvrdená ako inštitút diecézneho práva.

- 19. 3. 1955 Dekrétom Posvätnej kongregácie pre rehoľníkov sa Únia Caritas Christi stáva sekulárnym inštitútom pápežského práva.
- 19. 3. 1979 Po Druhom vatikánskom koncile Posvätná kongregácia pre rehoľníkov a sekulárne inštitúty schvaľuje obnovené konštitúcie Caritas Christi.

Kontakt:
e-mail: institut.cc@volny.cz
www.ccworldinfo.org

Sekulárny inštitút Betánia

- Je inštitútom diecézneho práva. Tvoria ho slobodné ženy, ktoré
- žijú a pracujú v plnej odovzdanosti pre Božie kráľovstvo vo svete,
 - zachovávajú evanjeliové rady čistoty, chudoby a poslušnosti,
 - usilujú sa o dokonalosť lásky a snažia sa predovšetkým zvnútra prispieť k posväteniu sveta.

Inštitút je autonómnou zložkou Hnutia Nazaret, s ktorým má spoločného zakladateľa, charizmu i duchovnosť, ako aj rovnaké špecifické apoštolské ciele.

Zakladateľ inštitútu – saleziánsky kňaz Ján Augustín Beňo (1921 – 2006)

Vznik inštitútu – 8. 12. 1983, Slovensko

Pomenovanie inštitútu – podľa príkladu sestier Márie a Marty z Betánie sa členky inštitútu usilujú o pozorné počúvanie Božieho slova a o rozličné služby Kristovmu tajomnému telu.

Charizma zakladateľa vychádza z charizmy svätého Jána Bosca, ktorý v starostlivosti o dospievajúcu mládež vyvinul svoju vlastnú pedagogickú metódu nazývanú preventívny systém. Charizma zakladateľa posúva túto prevenciu vo výchove človeka na počiatok jeho existencie, ba ešte ďaleko pred ňu, keď sa zameriava na formáciu rodičov a budúcich rodičov ako prvých zodpovedných za výchovu svojich detí.

Duchovnosť čerpá inšpiráciu z duchovnosti svätého Františka Saleského. Podnecuje k preventívnosti, pracovitosti a miernosti, k rodinnému duchu a láskavosti. Zdrojom služby sa stáva zjednotenie s Ježišom Kristom oživované Eucharistiou, sviatosťou pokánia, Božím slovom, modlitbou, duchovným vedením, duchovnými cvičeniami a duchovnými obnovami. Veľkou oporou je sesterské spoločenstvo, ktoré je bezpečným miestom pre vzájomné zdieľanie svojich radostí i bolestí, miestom prežívania priateľstiev, prijatia a podpory.

Špecifické apoštolské ciele

Svoje sekulárne zasvätenie členky prežívajú v tichej nenápadnosti vo všetkých prostrediach, kde ich Pán posielal. Spolupracujú so všetkými ľuďmi, ktorí hľadajú pravdu a dobro. V prostredí Hnutia Nazaret, ale aj mimo neho, sú predmetom ich osobitného záujmu:

- **Rodiny** – vnímajú ich radosti aj problémy. Modlitbou, obetou, slovom a rozličnými službami podporujú manželov v prežívaní ich vzájomného vzťahu a pri výchove detí.
- **Mladí** – sprevádzajú ich pri dospievaní, na ceste k ľudskej i kresťanskej zrelosti, v procese rozlišovania povolania.
- **Komunikačné prostriedky** – podieľajú sa na tvorbe, šírení, výbere a správnom používaní prostriedkov komunikácie.

Z histórie Sekulárneho inštitútu Betánia

Spoločenstvo slobodných dievčat sa začalo formovať už v roku 1970 okolo zakladateľa Hnutia Nazaret dona Jána Augustína Beňa.

Na stretnutiach si systematicky osvojovali učenie Druhého vatikánskeho koncilu, učili sa rozjímať, vzájomne sa deliť o svoje prežívanie a skúsenosti, pomáhali si v duchu rodinnosti a lásky. Tohto ducha potom vnášali do svojich apoštolských skupiniek mladých, ktorí už mali svoje duchovné vedenie a neskôr animovali z nich postupne vznikajúce spoločenstvá rodín.

Keď zakladateľovi pripadla v Saleziánskej spoločnosti úloha formácie spolubratov, do tejto práce priberal aj slobodné dievčatá. Pomáhali formátorom vnášať medzi bratov rodinné ovzdušie a postarali sa o kuchyňu a odvoz, lebo tieto stretnutia sa zväčša konali na chatách v horách.

Pre rastúcu skupinu bolo treba pripravovať aj duchovný pokrm vo forme komunikačných prostriedkov, či išlo o písomnosti alebo audio nahrávky. Aj v tejto oblasti pomáhali zakladateľovi slobodné dievčatá.

V sedemdesiatych rokoch sa okrem základných pilierov duchovnosti skupiny (rozjímanie, duchovné vedenie, spoločenstvo, duchovné obnovy, duchovné cvičenia) vykryštalizovali aj jej tri hlavné apoštolské ciele – popri mládeži sa na prvé miesto dostala starosť o rodiny, lebo mladí potrebovali

trvalú duchovnú pomoc aj po vstupe do manželstva, ďalej to bola starosť o apoštolské povolania, najmä kňazské, a o komunikačné prostriedky.

Otec biskup J. Ch. Korec poznal niektoré slobodné dievčatá, ktoré boli rozhodnuté pre apoštolát a už roky slúžili v spoločnom diele s kňazmi. Navrhol teda zakladateľovi, aby sa z nich utvoril sekulárny inštitút. Na jeho radu 8. decembra 1983 zložilo sľuby prvých šesť dievčat.

Dňa 22. augusta 1996 banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž erigoval Sekulárny inštitút Betánia diecézneho práva po predchádzajúcom odobrení Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života a schválil jeho Stanovy.

V súčasnosti má inštitút sídlo v Bratislavskej arcidiecéze.

Rozšírenie

Členky Sekulárneho inštitútu Betánia sú okrem Slovenska prítomné aj v Českej republike, Poľsku a Ukrajine.

Kontakt:

e-mail: nt.betania@gmail.com
www.hnutienazaret.sk

Spoločenstvo Fatima

Spoločenstvo Fatima založili v roku 1974 Silvester Krčméry a Vladimír Jukl s cieľom venovať sa apoštolátu a pohotovo plniť aktuálne úlohy v Cirkvi. Je nasmerované na nové impulzy Ducha Svätého a na potreby ľudí. Členovia skúmajú znamenia čias a v každodennosti sa snažia objavovať Božiu vôľu pre aktuálnu životnú situáciu seba samých, svojich súčasníkov, ako aj spoločnosti i Cirkvi. Stanovy spoločenstva schválil a kánonicky potvrdil 4. mája 1991 nitriansky diecézny biskup Ján Chryzostom kardinál Korec.

Spoločenstvo Fatima je sekulárny inštitút diecézneho práva a tvoria ho dve vetvy: mužská a ženská; jeho členmi sú teda ženy a muži, laici i klerici.

Členovia spoločenstva sa zasnávajú Bohu, aby smerovali k dokonalosti lásky. Žijú vo svete, aby apoštolátom a svedectvom života v rôznych prostrediach prispievali k posväteniu sveta zvnútra.

Činnosť členov spoločenstva vydávať svedectvo vyplýva z ich duchovného života, ktorý je kristocentrický a ekleziologický. Inšpirujú sa životom Panny Márie a jej posolstvom z Fatimy, ako aj príkladom Jána Krstiteľa, najmä jeho nekompromisným angažovaním sa za pravdu a pohotovosťou prenechať svoje miesto Ježišovi.

Členovia sa denne duchovne spájajú s Kristom, Kráľom všehomíru, osvedčenými duchovnými prostriedkami, využívajúc služby Cirkvi a sledujúc aktuálne dokumenty Svätej stolice. Denne sa zúčastňujú na svätej omši, venujú sa čítaniu Svätého písma, duchovnému čítaniu a štúdiu, spájajú sa v modlitbe liturgie hodín a svätého ruženca, denne venujú čas rozjímaniu alebo adorácii. Každoročne sa spoločne zúčastňujú na duchovných cvičeniach, formačných a modlitbových stretnutiach.

Sledujú spoločenské, politické a kultúrne dianie a aktuálne záležitosti sa potom stávajú predmetom ich modlitieb, obiet a konkrétnej angažovanosti.

Kňazi spoločenstva sú zapojení do farskej alebo špeciálnej pastorácie a tiež vykonávajú duchovnú službu členom spoločenstva.

Členovia spoločenstva bývajú jednotlivo, a preto sa denne duchovne spájajú vo večernej modlitbe. Svoj život v spoločenstve rozvíjajú spoločnými apoštolskými aktivitami, duchovnými a formačnými stretnutiami, rekreačnými podujatiami a vzájomnými návštevami. Na kontakty využívajú tiež moderné komunikačné kanály.

Spoločenstvo Fatima vidí svoje povolanie v účasti na plnení aktuálnych úloh Cirkvi, ktoré sa v súčasnosti konkretizujú:

- v posväcovaní pracovného, spoločenského i rodinného prostredia,
- v apoštoláte na farskej úrovni,
- v evanjelizácii a katechizovaní detí a mládeže,
- v evanjelizácii a pastoračnej práci v Rusku a v Litve,
- v podpore sociálnych a evanjelizačných aktivít kresťanských subjektov na Slovensku.

Na vstup do Spoločenstva Fatima je predovšetkým potrebné Božie povolanie. Je to dar: *„Nie vy ste si vyvolili mňa, ale ja som si vyvolil vás“* (Jn 15, 16).

Záujemcu, ktorý cíti v sebe povolanie žiť osobnú vieru v Ježiša Krista a v jeho Cirkvi, ako aj ochotu vydávať svedectvo v prostrediach často nepravých kresťanskému pohľadu na život a podľa možností sa zapojiť do apoštolátu Cirkvi, **pozývame, aby sa prihlásil na kontaktnej adrese.**

Pre člena spoločenstva je tiež samozrejmosťou spoznávať rôzne životné prostredia, mať ochotu trvalo sa vzdelávať a zaujímať sa o potreby človeka. Predpokladá sa duševná a citová zrelosť a rozhodovať sa slobodne a zodpovedne.

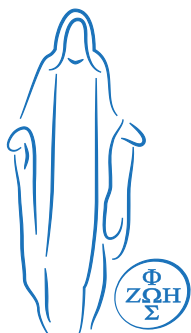
Základnou a nevyhnutnou podmienkou na vstup do spoločenstva je popri Božom povolaní poznanie spoločenstva a nášho života i služby. Záujemca absolvuje postulantskú prípravu, ktorá trvá spravidla jeden rok. Kandidatúra kandidátov a kandidátok sa uskutočňuje individuálne, trvá

zvyčajne dva roky. Po ukončení formácie môže kandidát zložiť dočasné sľuby postupne, najviac však na deväť rokov, a následne natrvalo.

Spoločenstvo má okruh svojich spolupracovníkov, ktorým je blízka jeho duchovnosť a služba. Spolupracovníkmi môžu byť muži aj ženy, slobodní aj manželia, laici i klerici, chorí aj zdravotne znevýhodnení, ktorí spoločenstvu prospievajú modlitbami, obetami i praktickou pomocou. Spoločenstvo im poskytuje duchovnú službu, duchovnú orientáciu a možnosť zúčastňovať sa na niektorých spoločných apoštolských, duchovných a rekreačných podujatiach.

Kontakt:
Spoločenstvo Fatima
Košická 30
821 08 Bratislava
e-mail: sfjanmaria@gmail.com
<https://fatima-si.sk>

Inštitút Nepoškvrnenej Matky Cirkvi

Inštitút Nepoškvrnenej Matky Cirkvi je ženský sekulárny inštitút diecézneho práva, ktorý bol založený v roku 1958 ctihodným Božím služobníkom o. Františkom Blachnickým.

Vznikol v úzkej spojitosti s apoštolskými iniciatívami svojho zakladateľa.

V počiatkoch to bolo zapojenie sa do programu Veľkej novény, konkrétne do poľskej protialkolickej akcie pod názvom Kruciáta striezlivosti. Keď túto akciu štátna moc vyhlásila za protištátnu a zlikvidovala ju, nastúpila etapa poznávania Božej vôle. Postupne vznikalo dielo, ktoré prijalo formu hnutia s názvom Svetlo-Život.

Charizma Hnutia Svetlo-Život je hlboko zakorenená v teológii Druhého vatikánskeho koncilu a zahŕňa výchovu nového človeka, budovanie nových spoločenstiev a šírenie novej kultúry. Dar Hnutia Svetlo-Život sa pre členky Inštitútu Nepoškvrnenej Matky Cirkvi úplne prirodzene stal obsahom života aj apoštolským zaangažovaním.

Spiritualitu inštitútu charakterizuje jeho názov: Inštitút Nepoškvrnenej Matky Cirkvi. Členky inštitútu svojím zasvätením túžia nasledovať Nepoškvrnenú v jej bezvýhradnom odovzdaní sa vierou a láskou Kristovi Ženíchovi, aby tak mali účasť na jej duchovnom materstve vo vzťahu k Cirkvi. Snažia sa pritom v každom čase odpovedať na oživujúce vanutie Ducha Svätého v Cirkvi a podujímať sa na služby, ktoré smerujú k jej sebarealizácii a obnove.

Základným rysom spirituality inštitútu je postoj služby (diakonia), ktorá spočíva v nasledovaní Krista – Sluhu a Márie – Služobnice Pána, aby nachádzali seba v nezištnom sebadarovaní (porov. Pastorálna konštitúcia o Cirkvi v súčasnom svete *Gaudium et spes*, 24c).

Najhlbší obsah života členiek inštitútu tvoria evanjeliové rady a zväzky, ktoré z nich vyplývajú, sú konštitutívnym prvkom života spo-

čerstva. Špecifickým vyjadrením askézy je pre členky inštitútu stále zachovávanie abstinencie od alkoholu v duchu uzmierovania a šírenia novej kultúry.

Cieľ inštitútu:

- realizácia povolania k svätosti prostredníctvom vedenia zasväteného života vo svete,
- diakonia, ktorá sa sústreďuje na miestne spoločenstvá Cirkvi, zvlášť prostredníctvom diela Hnutie Svetlo-Život v snahe prispieť k rastu živej Cirkvi.

Inštitút má v súčasnosti okolo 100 členiek, ktoré bývajú v rôznych častiach Poľska, v Nemecku, na Slovensku, na Ukrajine a v Čechách.

Inštitút Nepoškvrnenej Matky Cirkvi schválil v roku 1996 tarnovský biskup Józef Życiński.

Zakladateľ inštitútu

František Blachnický, ctihodný Boží služobník, kňaz – zakladateľ a duchovný otec spoločenstva zasväteného života, zakladateľ Hnutia Svetlo-Život, Kruciáty oslobodenia človeka.

Jeho široká pôsobnosť a služba Cirkvi a v Cirkvi, prebúdzanie a ožiovovanie laikov, zápas o triezvy národ, starostlivosť o mladých a rodiny, urobili z Františka Blachnického svedka viery. Stal sa hlasom, ktorý volal všetkých laikov, aby každý deň žili tajomstvo Cirkvi.

Svedectvo

„Niekoľkoročná formácia v malej skupine, otvorenie sa na Božie slovo, modlitbu a liturgiu boli pre mňa svetlom, ktoré mi ukázalo, že môj život patrí Bohu. On vyriešil moje vzťahy a otvoril dvere na moju cestu. Sekulárny inštitút a v ňom život chudoby, čistoty a poslušnosti mi prináša do srdca pokoj, radosť, prehlbuje moju vieru a istotu, že to bolo naozaj Božie pozvanie. Navonok to vyzerá ako samota. Musím sa priznať, že ju aj často prežívam. Je ťažké takto žiť vo svete s jeho lákadlami a ponukami. Ale čo je ťažké, je pre mňa tiež pekné a príťažlivé.

Rozhodla som sa nasledovať Krista ukrižovaného, byť mu spoločníčkou. Toto rozhodnutie ma drží vo chvíľach skúšky. A tiež vedomie, že za mnou stojí spoločenstvo, ktoré pozná všetky nástrahy súčasného sveta. V tom spoločenstve môžem byť sama sebou.

Akú úlohu má pre dnešný svet takýto štýl života? Znamená to byť človekom v dnešnom svete. Autentickým, priezračným, ktorý zvonútra posväcuje svoje pracovisko, okolie, mesto, v ktorom žije. Prijíma ľudí s ich trápeniami, radosťami a miluje ich. Viem, že Boh ich miluje.“

Kontakt:
e-mail: inmcslovensko@gmail.com
www.inmk.org.pl/sk

Sekulárny Inštitút Krista Veľkňaza

*Milujte ľudí takých, akí sú.
Čím menej si to zaslúžia, tým viac ich milujte;
nemilujte ľudí podľa veľkosti ich zásluh,
ale podľa veľkosti ich potrieb.*

Spoločenstvo sekulárneho Inštitútu Krista Veľkňaza (SIKV) sa konštituovalo 6. marca 1990. V súlade s *Kódexom kánonického práva* (CIC 579) dňa 2. apríla 1990 rožňavský biskup Mons. Eduard Kojnok schválil jeho Stanovy SIKV zo dňa 16. marca 1990 dekrétom č. 231 / 1990 a tým ho uviedol do verejnej činnosti. Zároveň v ten istý deň poveril vedením inštitútu prvého moderátora vdp.

Štefana Podolinského, ktorý je jeho zakladateľom. A tak doposiaľ neveřejná asociácia pôsobiaca tajne niekoľko rokov za vlády komunizmu, začala oficiálne existovať ako riadne schválený sekulárny Inštitút Krista Veľkňaza.

Dnes pôsobí inštitút so súhlasom príslušných diecéznych biskupov v rôznych diecézach. Je to spoločenstvo kňazov, laikov mužov a žien, ktorí žijú vo svete a pôsobia v ňom a vnútri Cirkvi ako kvas – CIC 713.

Ciele a poslanie sekulárneho Inštitútu Krista Veľkňaza

- Sebaoposväcovanie, a to adoráciou, svätým prijímaním, vzdávaním vďaky a službou bratom a sestrám vo svete v zmysle „vedieť sa obetovať“.
- Pestovanie a rozširovanie úcty a lásky ku Kristovi prítomnému v Oltárnej sviatosti.
- Uvádzanie náuky svätej Cirkvi o všeobecnom kráľovskom kňazstve Božieho ľudu do života, a tak prebúdzanť veriacich k uvedomelej a zodpo-

vednej apoštolskej činnosti v úzkej spolupráci s cirkevnou hierarchiou na čele so Svätým Ocom. Pôsobiť ako kvas vo svete – medzi ľuďmi.

- Získavať Boží ľud k plnej účasti na eucharistickej hostine pri svätej omši.
- Povzbudzovať veriacich k častým návštevám Oltárnej sviatosti.
- Organizovať ustavičnú poklonu k Najsvätejšej Eucharistii ako prejav úcty a lásky k Sviatosťnému Ježišovi, a to ustavičnými poklonami v misijných domoch inštitútu a programovať a organizovať poklony v kostoloch farských spoločenstiev.
- Stotožňovať sa s obetným utrpením Krista Veľkňaza v jeho trpiacich bratoch a sestrách žijúcich vo svete. Vyučovať ľudí o hodnote utrpenia v spojení s Kristom pre časný a večný život v duchu encykliky *Salvifici Doloris* pápeža Jána Pavla II.
- Vo svojich duchovných strediskách (misijných domoch poklony) vytvárať podmienky pre pobyt laikov, kňazov, ktorí chcú vo voľnom čase prežiť v oáze ticha svoje spojenie s Bohom.
- Popri miestach poklony vytvárať misijné domy, v ktorých chceme mravne pozdvihnúť ľudí prostredníctvom špeciálnej starostlivosti o postihnutých, a to chorých, mládeže (najmä z rozvrátených rodín), detských domovov, polepšovni, ľudí po prepustení z ústavov, defektných a problémových ľudí, bezdomovcov a všetkých, ktorí potrebujú pomoc.

Sekulárny Inštitút Krista Veľkňaza založil kňaz Štefan Podolínsky, ktorý za komunizmu pracoval ako kurič v Bílej Vode u Javorníka, kde boli internované aj rehoľné sestry z Kongregácie svätej Uršule zo Slovenska. Tu sa stretol so sestrou Máriou Stanislavou Ernstovou, ktorá zomrela 16. marca 1968 v Bílej Vode, kde je aj pochovaná. Inšpirovaný jej myšlienkou podporovať život všeobecného kňazstva veriacich začal až po jej smrti okolo seba zhromažďovať mladých nadšencov. Schádzali sa v podzemnej cirkvi na Slovensku iba tajne, a tak po páde komunistickej totality bola už vlastne neformálne pripravená na realizáciu tejto myšlienky kompaktná skupina mladých ľudí, ktorá sa zoskupila neskôr po revolúcii v kánonickom sekulárnom Inštitúte Krista Veľkňaza.

V súčasnosti má inštitút 140 členov, z toho je 5 kňazov. Niektorí členovia už zomreli, ale prichádzajú noví – vo formácii je 29 kandidátov, z toho traja kňazi. Okrem nich má inštitút aj niekoľko stoviek sympatizantov a pravidelných adorátorov Najsvätejšej sviatosti.

Duchovný život sa sústreďuje v duchovných strediskách inštitútu a v oblastiach ich pôsobenia. Duchovným centrom je Misijný dom sekulárneho Inštitútu Krista Veľkňaza v Ľuboríe Osuší pri obci Dolná Strehová, kde sa od roku 1994 koná neustála – „večná“ poklona Najsvätejšej oltárnej sviatosti. Uskutočňujú sa v ňom duchovné cvičenia a obnovy. **V areáli je postavený dom Lazar** pre starých ľudí, kňazov a členov inštitútu.

Charitatívnym centrom inštitútu je Misijný dom Nepoškvrneného Srdca Panny Márie a Dom Božského Srdca Ježišovho v Žakovciach pri Kežmarku. V týchto strediskách nachádzajú svoj domov bezdomovci, bývalí väzni a tí, ktorí sa nemajú kde uchýliť, telesne postihnutí a núdzni. K inštitútu v Žakovciach patrí aj Dom Božieho milosrdenstva v Ľubici, ktorý slúži na také isté účely ako domy v Žakovciach, ale je výlučne pre ženy a Dom Márie Magdalény pre osamelého rodiča s deťmi. Ďalšími zariadeniami sú:

- Dom Svätého Jozefa v Žakovciach, ktorý je vo výstavbe.
- Dom svätého Michala archanjela – zariadenie v Malom Slavkove pri Kežmarku, určené pre sociálne slabšie a inak odkázané rodiny.
- Ďalším spoločenstvom je Komunita večnej poklony v Žiline. Činnosti tejto komunity povolil otec kardinál Ján Chryzostom Korec, vtedy ešte biskup v podzemnej cirkvi. Dnes táto komunita funguje so súhlasom príslušného diecézneho biskupa. Komunita má v súkromnom byte vlastnú kaplnku, v ktorej tiež prebieha nepretržitá poklona Najsvätejšej oltárnej sviatosti už viac ako 30 rokov.

V súčasnosti inštitút pôsobí s povolením príslušných diecéznych biskupov **na Slovensku** v diecézach: Rožňavská, Spišská, Banskobystrická, Nitrianska, Žilinská.

V Českej republike má sekulárny Inštitút Krista Veľkňaza dve komunity:

- SIKV – Panny Márie Kráľovnej – Choryně – Olomoucká arcidiecéza.
- SIKV – Stanislavy Ernstovej – Bílá Voda – Ostravsko-opavská diecéza.

Tých, ktorí cítia povolanie slúžiť Kristovi Veľkňazovi ako klaňatelia (adorátori) alebo sa chcú obetovať pre dobro núdznych, slabých, chorých a starých bratov a sestier, alebo by sa chceli stať spolupracovníkmi inštitútu, prípadne by sa chceli zaviazat' aj evanjeliovými sľubmi, pozývame, aby sa prihlásili na uvedené kontaktné adresy.

Kontakt:
Inštitút Krista Veľkňaza
059 73 Žakovce 30
Slovensko
tel.: +421 52 431 39 12
e-mail: ikv@ikv.sk
<https://www.ikv.sk>

Karmelitánsko-tereziánska únia

Tereziánsky Karmel

Hora Karmel

Karmelitánska rodina má svoje korene v dosť ďalekej minulosti a svoje meno má od pôvodného miesta – od hory Karmel v Izraeli. Je to jediný rehoľný rád, ktorý vznikol vo Svätej zemi, na hore proroka Eliáša, a ktorý bol zasvätený Panne Márii Karmelskej. Práve tieto dve postavy – svätý Eliáš a Panna Mária – boli počiatkom povolania prvých karmelitánov. Prorok ich vedie k neustálemu hľadaniu Boha a k túžbe učiť ľudí pozeráť „hore“.

Od Panny Márie preberajú ochotu načúvať každé Božie slovo a hlbokú nazaretskú spiritualitu; ich poslaním je kontemplácia.

Terézia od Ježiša a Ján z Kríža

Karmelitánsky rád, ktorého vznik datujeme do 12. storočia, sa rýchle rozšíril po celej Európe. Po období dekadencie počas renesancie nabral nový rozlet v 16. storočí so svätou Teréziou z Avily a svätým Jánom z Kríža. Terézia zakladá úplne kontemplatívnu formu ženskej vetvy. Chce, aby sa jej sestry obetovali a modlili za svet, ktorý horí, a aby podporovali misiónárov, ktorí bojujú v prvej línii. Onedlho vzniká aj mužská vetva tereziánskeho Karmelu, alebo „bosí“, ktorí sa stávajú apoštolmi a misionármi aj v najvzdialenejších častiach sveta. Obidve vetvy majú jeden cieľ: hľadať Boha v modlitbe a svedčiť o ňom všetkým ako o Otcovi a priateľovi. Svätá Terézia ich učila, že modlitba nie je nič iné ako zotrúvanie v prítomnosti Boha, o ktorom vieme, že nás miluje a chce len naše dobro.

Širšia rodina

Počas mnohých rokov sa karmelitánska rodina obohacuje o nové formy života, ktoré zdieľajú ten istý ideál. Nové rodiny mali pečať rehoľného života, no vznikali aj sekulárne inštitúty. S nimi schádza kontemplácia úplne „z hory“, aby naplnila cesty ľudí a posvätila spoločnosť znútra. Karmelitánsko-tereziánska únia je jednou z týchto inštitútov.

Karmelitánsko-tereziánska únia

Vznikla v roku 1947 pri sanktuáriu Panny Márie Karmelskej v Capanori pri meste Lucca (Taliansko) z inšpirácie karmelitánskeho pátra Luigiho od Nepoškvrnenej Panny Márie (1911 – 1983). Prvá myšlienka sa zrodila v jeho srdci z konštatovania, že by ich materinsky sprevádzali na ceste zasväteného života tak, ako Krista sprevádzala Mária. Bolo nevyhnutné, aby okrem iného žili podľa karmelitánskeho ideálu a aby s entuziazmom spolupracovali na jeho šírení svojím životom vo svete stále nepokojnom, ale hladnom po Absolútne.

Formy prináležitosti a rozšírenie

Od svojho generálneho zhromaždenia v roku 1969 inštitút ponúka dve formy prináležitosti: ako zasvätené a ako pričlenené (aderentné).

Zasvätené členky sú zasvätenými osobami v plnom rozsahu, či sa už dávajú úplne k dispozícii iniciatívam inštitútu, alebo si volia život s rovnakými ideálmi, ale tam, kde žijú, vo svojej profesii.

Aderentné – pričlenené členky sú tie, ktoré žijú svoje kresťanské povolanie v duchu inštitútu bez záväzkov formálneho zasvätenia (vydaté, vdovy a slobodné, orientované viac-menej na manželstvo).

Uvedomujúc si stále viac svoje povolanie v Cirkvi a vo svete sa inštitút – aj keď v menšom rozsahu – rozšíril do rôznych oblastí Talianska a je zastúpený aj na Malte, na Slovensku a v Írsku.

Novými konštitúciami, schválenými Cirkvou v roku 1985, sa inštitút prezentuje ako verný pôvodným snahám a zároveň ako otvorený smeru, ktorý mu Duch Svätý ukazuje prostredníctvom rôznych udalostí a cez slová Magistéria Cirkvi, aby tak rástla a rozvíjala sa vždy viac podľa Božích zámerov a pre dobro spoločnosti.

Zasvätená sekulárnosť

Sestra Karmelitánsko-tereziánskej únie sa stáva Ježišovou učeníčkou, podieľa sa na evanjeliových radách prostredníctvom troch sľubov, nie však v kláštore, ale v zamestnaní, v ktorom sa nachádza, a v bežných spoločenských udalostiach.

Tým, že vlastné dobrá užíva skromne, chce byť chudobná s chudobným Kristom.

Vo svojom povolani sa chce pripodobniť Kristovi aj poslušnosťou Bohu Otcovi.

Povolaná k duchovnému materstvu si volí život čistoty, aby bola úplne otvorená pre bratov a sestry.

Ako Ježiš žil tridsať rokov tento duchovný rozmer v každodennom živote a neodlišoval sa od ostatných obyvateľov Nazareta, tak aj ona žije svoje zasvätenie v bežných udalostiach každého dňa a v anonymite, pritom sa delí o životné situácie svojich bratov a sestier, s ktorými ju spája Kristova vykupiteľská láska.

Modlitbový postoj

Každá zasvätená v Karmelitánsko-tereziánskej únii posilňuje a živí svoj život a svoje svedectvo vo svete neustálou snahou o stále intímnejší a osobnejší vzťah s Bohom. V modlitbe a v škole svätej Terézie od Ježiša a svätého Jána z Kríža ho vníma ako Otca, priateľa, ženícha, brata a spoločníka na ceste. Na stále obnovovanie skutočnosti, že Ježiš je s nami po všetky dni až do skončenia sveta, žije duchom modlitby a počas dňa si nachádza priestor, aby bola sama s Bohom podľa ducha tereziánskeho Karmelu. Chce udržiavať zažatý oheň Božej lásky vo svete a pomáhať svojim blízkym, aby otvorili svoje srdce Pánovi, ktorý stojí pri dverách každého z nás a čaká len na to, aby bol pozvaný ďalej. Aj keď rovnako slabá ako ostatní, ale silná Božou prítomnosťou, neustále obnovovanou, chce svedčiť predovšetkým o jeho milosrdenstve a nežnosti, aby svet uveril v Lásku.

Sestra a matka

Každá sestra, verná pôvodnej inšpirácii zakladateľa, miluje Krista Vykupiteľa a kňaza a v duchu viery ho spoznáva hlavne v jeho apoštoloch – či už je to Petrov nástupca alebo jednotliví kňazi.

Ako skutočná sestra a matka podľa vzoru Márie a žien, ktoré nasledovali Ježiša z Galiley až na Kalváriu, ponúka všetkým kňazom, aj keď

zvlášť karmelitánom, duchovnú pomoc a podľa svojich možností ich spravidla na ceste vernosti svojmu povolaniu.

„Skoro ako Božia Matka, a iste viac ako akákoľvek pozemská matka, nosí v srdci tajomstvo života výnimočnej zodpovednosti: Ježiša v jeho kňazoch, Ježiša v jeho povolaných... Ježiša v tých údoch, ktoré sú najmilšie jeho srdcu“
(Luigi, zakladateľ).

Z formuly zasvätenia

Nech mi nebeská Cirkev pomáha, aby som dokázala verne slúžiť pozemskej Cirkvi, aby som vo svete udržiavala oheň Božej lásky, pracovala pre Božiu slávu, v prospech spásy mojej, ako aj bratov a sestier, pre ktorých chcem byť platnou duchovnou oporou, a pre apoštolát ohlasujúci Krista Vykupiteľa žijúceho v pápežovi, biskupoch, kňazoch a vo všetkých zasvätených dušiach s cieľom rýchleho a plného rozšírenia posolstva spásy.

Kontakt:
UNIONE CARMELITANA TERESIANA
Via della Madonna
53 55 012 Capannori (LU) ITALIA
e-mail: u.c.t@centrum.sk
<https://karmelitanskaunia.sk>

Unione Carmelitana Teresiana – Karmelitánsko-tereziánska únia so sídlom v Capannori v provincii Lucca, právne uznaná ako laické združenie už 19. januára 1959, je sekulárnym inštitútom diecézneho práva, ktorý bol schválený nariadením diecézneho ordinára Luccy dňa 17. mája 1960 a potvrdený Kongregáciou pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života prehlásením v zmysle článku 15, odsek 4 Nariadenia zákona z 20. mája 1985, č. 222, schváleného 13. februára 1987, č. 33.

Spoločenstvo Dobrého Pastiera a jeho Krásnej Matky

*„Skúste a presvedčte sa,
aký dobrý je Pán.“*

(Ž 34, 9)

Ježiš Kristus, Dobrý Pastier,

nám svojou milosrdnou láskou dáva účasť na Božom živote a vracia nám pravú ľudskú dôstojnosť. Povoláva nás k osobnej láske a celoživotnému vzťahu s ním a každého z nás vedie cestou života jedinečným spôsobom. Podnecuje nás láskou, ktorá je silnejšia ako hriech, ako slabosť, ako márnosť stvorenia, je silnejšia ako smrť, stále ochotná pozdvihnúť, odpúšťať, stále pripravená vyjsť v ústrety mánotratnému synovi.

Oslovuje nás túžba Ježiša Krista, aby všetci počuli jeho hlas a bolo jedno stádo a jeden pastier. Ježiš chce, aby sa život človeka rozvinul do plnosti života s ním.

Pozýva nás

- pomáhať ľuďom poznávať bohatstvo a moc Božieho prijatia, odpustenia a milosrdenstva,
- prispievať k posväcovaniu sveta zvnútra, k ohlasovaniu dôstojnosti ľudskej osoby v každej životnej situácii a postavení,
- usilovať sa o jednotu, aby sa všetky Božie deti stretli a zjednotili okolo Ježiša Krista, Dobrého Pastiera,
- kráčať spolu s človekom hľadajúcim pravdu o sebe samom, aby mohol čerpať z Božieho prameňa múdrosti a lásky pre naplnenie svojho poslania v akýchkoľvek životných, hospodárskych, sociálnych, či politických okolnostiach.

V celostnom odovzdaní života z lásky, v slobode a v radosť sa usilujeme žiť túto lásku, vedomí si toho, že v obyčajnej každodennosti života,

v jeho zraniteľnosti, ba i nepredvídateľnosti sa skrýva výnimočná a nevídaná sila milosti a že každá situácia v živote sa môže stať miestom spásy.

V prítomnosti Panny Márie, ktorá od okamihu nepoškvrneného počatia najdokonalejšie odzrkadľuje Božiu krásu, si vo svojom zasvätenom živote denne pripomíname prvenstvo Božej iniciatívy. Od Ježišovej matky sa učíme bezvýhradnej vernosti a neúnavnej službe. Seba a svoje povolanie zverujeme jej materskému sprevádzaniu.

Sme

- tu od roku 1976, odkedy sa prvé sestry a bratia zasväcovali Bohu najprv súkromným sľubom uprostred širšieho spoločenstva angažovaných laikov v službe tzv. podzemnej cirkvi, pričom zostávali vo svete, vo svojom zamestnaní a rodine a podieľali sa na animovaní malých spoločenstiev detí, mladých a postupne i rodín; súčasne formovali spoločenstvo zasvätených vo svete inšpirovaní svätým Jánom Pavlom II. a jeho programovou encyklikou Vykupiteľ človeka o navrátení stratenej ľudskej dôstojnosti človeku a svetu; pri formovaní nás sprevádzali pátri jezuiti a v tom čase otec biskup Ján Chryzostom Korec,
- súkromné združenie kresťanských veriacich s cirkevnou právnou subjektivitou podľa kán. 322 § 2,
- ženy a muži zasvätení Bohu vo svete.

Žijeme

- podľa evanjeliových rád čistoty, chudoby a poslušnosti nasledujúc Ježiša, Dobrého Pastiera,
- z každodenného rozjímania Božieho slova a slávania eucharistie,
- zjednotení v dennej modlitbe liturgie hodín a svätého ruženca,
- z týždenných spoločných stretnutí pri Božom slove a vzájomného zdieľania sa,
- z adorácie, čítania Svätého písma, duchovného čítania a štúdia,
- zo spoločných duchovných cvičení,
- vzájomnou pomocou a spoločným oddychom,
- samostatne; zostávame vo svojom prostredí.

Takto sa usilujeme o spoločenstvo lásky v Kristovi podľa vôle Otca „zjednotiť v Kristovi ako v hlave všetko, čo je na nebi aj čo je na zemi“ (Ef 1, 10).

Ježišova milosrdná láska nás podnecuje

- sprostredkovať Božiu blízkosť každému človeku v rodine a v prostredí, kde pracujeme, bývame, angažujeme sa či oddychujeme,
- podľa aktuálnych potrieb cirkevného spoločenstva a podľa možností členov zapájať sa do evanjelizácie a katechizovania; v súčasnosti napríklad v oblastiach: angažovanie sa v občianskej spoločnosti, detský kresťanský časopis, spolupráca pri pastoraácii rodín, detí a mládeže, duchovná služba väzňom, individuálne sprevádzanie,
- modliť sa a vnútorne obetovať svoj život za kňazov a Bohu zasvätených, a tiež konkrétne pomáhať kňazom,
- pohotovo a zodpovedne reagovať na nové skutočnosti a potreby v cirkevnom a spoločenskom živote, a tak prispievať k budovaniu civilizácie lásky.

Slová zo srdca

„Som rada, že ma dobrý Pán vedie k sebe cez Spoločenstvo Dobrého Pastiera a jeho Krásnej Matky. V našom spoločenstve som objavila jedinečnosť Božej cesty pre mňa prostredníctvom mnohých skúšok, hľadání a Božích odpovedí.

Pán mi ukazuje, ako sa dá žiť jednota v rôznosti, ak je spojivom jedinečná, nemenná Božia láska. Rôznorodosť našich osobností a apoštolátov nám umožňuje žiť radostnú zvesť o добрote nášho Pastiera, ktorý má rád všetky svoje ovce – akékoľvek boli, akékoľvek a kdekoľvek sú. Ja sama sa už viac desiatok rokov v spoločenstve uisťujem, že Pán ma má veľmi rád. Čím dlhšie s ním kráčam, tým viac objavujem, že som veľmi obyčajnou, slabou ovečkou, ktorá často potrebuje osobitnú starostlivosť Pastiera. Ale jedno viem – a z toho čerpám silu –, že ak mu budem dôverovať, On sa o mňa vždy postará, aj keby situácia vyzerala neriešiteľne.

Aj o význame mnohých ťažkých chvíľ ma už Pán často presvedčil. Dostala som aj mnoho darov a Pán odo mňa žiada využiť raz ten, inokedy onen dar pri tom, čo robím. Cez rôznorodosť životných situácií som sa upevnila v pravdivosti slov svätej Terezy od Dieťaťa Ježiša, že NIE JE DÔLEŽITÉ, ČO ROBIŠ, ALE AKO

TO ROBIŠ. Teda LÁSKA, s ktorou veci robím, dáva hodnotu službe v Božích očiach a v Božom Srdci.

O istote Božej dobroty a lásky chcem svedčiť svojím životom tam, kde ma Pán posielal“ (Terka).

„Dar povolania

poznávam a prežívam postupne, so vzrastajúcou vďakou. Mám skúsenosť, že prijatie každého Božieho daru si vyžaduje aj otvorenosť pre prijatie kríža. Kríž mi pomáha spoznávať vlastné slabosti a hranice, prispieva k môjmu očisťovaniu, pomáha mi lepšie chápať iných a umožňuje mi otvárať sa pre životnú múdrosť.

Je lákavé mať stále všetky možnosti otvorené... Ale takýto postoj neumožňuje nájsť seba, nájsť slobodu. Rozpoznať v sebe Boží hlas, prijať ho a s Božou pomocou budovať v sebe osobnú identitu, si vyžaduje odvahu. Rozhodnúť sa pre jednu konkrétnu cestu a prijať Boží dar povolania nebolo pre mňa ľahké. Ale bolo to šťastné rozhodnutie. Ďakujem Bohu, že mi daroval odvahu nebáť sa byť šťastný. Môj zasvätený život sa snažím prežívať ako vydanosť Bohu, aby v každom prostredí mohol použiť môj život, moje talenty pre dobro človeka a sveta, pre znovunachádzanie pravej ľudskej dôstojnosti, pre hľadanie a realizovanie spoločného dobra.

Môj život je teda cestou postupného spoznávania osobného daru, ktorý mi Ježiš – Dobrý Pastier dal. Cestou stále živšieho otvárania sa pre tajomstvo trojsobného Boha. Aby ma On mohol viesť, vnútorne očisťovať a dávať mi tichú radosť. Aby môj život bol stále viac ukotvený v dôvere k Nemu, v spoliehaní sa na Neho.

Je to krásne dobrodružstvo!“ (Pavol)

Kontakt:
SDPaJKM
Šancová 78
811 05 Bratislava
e-mail: spoldopa@gmail.com
Tel.: +421 907 898 004

Spoločenstvo zriadil 5. júla 1998 kardinál Ján Chryzostom Korec. Štatút potvrdil 14. mája 2009 Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita.

Dobrovoľníci s donom Boscom

Je to mužský saleziánsky sekulárny inštitút zasvätených laikov. Patríme do saleziánskej rodiny. Usilujeme sa tvorivým príspevkom aktualizovať v dnešnom svete myšlienku, ktorou don Bosco v minulosti charakterizoval poslanie svojich nasledovníkov – formovať „dobrých kresťanov a čestných občanov“.

História

Don Bosco už v prvých návrhoch Stanov Spoločnosti svätého Františka Saleského mal časť týkajúcu sa externých saleziánov. S ohľadom na kontext vtedajšieho cirkevného povedomia a aby ním navrhnuté Stanovy mohli byť prijaté a schválené, túto možnosť z nich vypustil a neskôr rozvinul cez združenie Saleziánov spolupracovníkov. Myšlienku byť zasvätený a žiť vo svete uskutočnil v saleziánskej rodine jeho tretí nástupca Filip Rinaldi (1917), keď založil ženský Sekulárny inštitút dobrovoľníčok dona Bosca (VDB).

Rokmi však zostala nezodpovedaná otázka: Keď sú tu dobrovoľníčky, prečo nie sú tu aj dobrovoľníci – mužská vetva sekulárne zasvätených? V druhej polovici 80. rokov sa bez toho, aby sa poznali alebo o sebe vedeli, v rôznych častiach sveta začali vytvárať skupiny mužov s túžbou sekulárne sa zasvätiť a byť súčasťou saleziánskej rodiny / charizmy. Spreádzali ich saleziánski kňazi a v jednom prípade dobrovoľníčka dona Bosca. Don Egidio Viganè, vtedajší hlavný predstavený saleziánov dona Bosca (SDB), v živote týchto spoločenstiev videl pôsobenie Ducha Svätého a spomínaných mužov pozval do Ríma na spoločné stretnutie. Podnietil tak vznik saleziánskeho mužského sekulárneho inštitútu Dobrovoľníkov s donom Boscom (CDB). Oficiálne bol ustanovený 12. septembra 1994. Sme teda mladšími bratmi našich sestier VDB.

Duchovnosť

Našu duchovnú identitu možno vyjadriť prepojením medzi obsahom a významom troch slov – zasvätenie, saleziánskosť, sekulárnosť.

Zasvätenie – svoj vzor nachádzame v Kristovi – Dobrom pastierovi – v prameni milosrdnej lásky. Usilujeme sa nasledovať Ježiša Krista prežívajúcim evanjeliovým rád chudoby, čistoty a poslušnosti. Nemáme komunitný život, ale spája nás puto bratského spoločenstva. Pravidelne sa stretávame a ožívujeme vzájomné vzťahy. Využívame na to aj chvíle osobného zdieľania sa.

Saleziánskosť – snažíme sa žiť v saleziánskom duchu. Naším adresátom sú prednostne mladí a ľudové vrstvy. Hlavného predstaveného saleziánov (SDB) uznávame ako otca celej saleziánskej rodiny. V tomto úsilí nás sprevádza a pomáha nám bratskou kňazskou službou saleziánsky asistent.

Sekulárnosť – do ľudskej spoločnosti sa snažíme vnášať ducha blahoslavenstiev. Žijeme v srdci sveta, ktorý považujeme za privilegované miesto nášho posväcovania sa, uprostred ľudí našich čias s ich problémami, nádejami, túžbami a očakávaniami. Sme začlenení do sveta práce, ktorú sa usilujeme vykonávať ako veľkodušnú službu bratom a sestrám so všetkou kompetentnosťou a profesionalitou.

S ohľadom na príslušnosť k inštitútu zachovávame *rezervovanosť*, aby sme boli plnšie ponorení do sveta a mohli pôsobiť aj v prostrediach, ktoré sú k náboženstvu a Cirkvi ľahostajné alebo aj nepriateľské.

Podmienky prijatia:

- vek obvykle do 38 rokov,
- slobodný stav,
- zdravie a psychologická i citová zrelosť,
- mať jasno v hodnote saleziánskeho sekulárneho zasvätenia,
- ekonomická samostatnosť.

Kontakt:

e-mail: urbancok.m@outlook.com

info@volontaricdb.org

segreteria.centrale@volontaricdb.org

Apoštolát sv. Františka (ASF)

Vznik – história – zakladateľ

Spoločenstvo založil v roku 1927 pražský františkán Jan Evangelista Urban OFM (1901 – 1991) ako odpoveď na encykliku pápeža Pia XI. o apoštoláte laikov *Ubi arcano Dei consilio*. Páter Jan sa osobne zúčastnil na Prvom európskom stretnutí vznikajúcich sekulárnych inštitútov vo Švajčiarsku koncom 30. rokov 20. storočia.

Apoštolát sv. Františka je sekulárnym inštitútom diecézneho práva. Prvé *Pravidlá* boli schválené v Pražskej arcidiecéze v roku 1933, obnovené pravidiel v roku 1991. Na Slovensku boli akceptované v Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze v roku 2000.

Charizma

Sestry už od roku 1929 napĺňali ideu zakladateľa – *láskou k viere*. V praxi to znamenalo žiť a pôsobiť v obyčajnom prostredí a svojou činnosťou odpovedať na potreby vtedajšej doby. V čase veľkej nezamestnanosti a chudoby začali pracovať na pražskej periférii. Ich činnosť bola zameraná na sociálnu, zdravotnú a katechetickú službu.

Pokiaľ ide o apoštolát, nemajú vlastné diela a projekty. Pracujú s inými a pre iných. Každé čestné zamestnanie je im vlastné, ale prednosť majú chudobní, chorí a marginalizovaní.

Duchovnosť

Spiritualita apoštolátu je zameraná na tajomstvo kríža, Eucharistie a Kristovho kňazstva – na zmierenie Božskému Srdcu. Duchovný život má svoje pevné a záväzné miesto popri iných činnostiach. Členovia Apoštolátu sv. Františka túžia, aby radosti a nádeje, bolesti a úzkosti sveta, a všetko, čo je hlboko ľudské, nachádzalo v ich srdciach ozvenu.

Členstvo

Prijímanie do apoštolátu a formácia sa riadia všeobecnými usmerneniami dokumentov o sekulárnych inštitútoch (*Kódex kánonického práva* a pápežské dokumenty) a vlastnými pravidlami. Sestry sa úplne a výlučne zasväcujú Bohu doživotnými sľubmi čistoty, chudoby a poslušnosti podľa evanjeliových rád a žijú uprostred sveta.

Pridružení členovia

K apoštolátu môžu patriť aj osoby žijúce v manželstve alebo slobodní, ktorí sa nezaviažu sľubmi. Skladajú *prísľub* dobrej vôle a podieľajú sa na poslaní apoštolátu tak, ako im to dovoľujú životné podmienky.

Namiesto záveru

Pápež František napísal sekulárnym inštitútom 2. februára 2022 pri príležitosti 75. výročia vydania apoštolskej konštitúcie *Provida Mater Ecclesiae*, ktorou pápež Pius XII. uznal túto formu zasväteného života:

„Ste vo svete, aby ste svedčili o tom, že ho Boh miluje a požehnáva. Ste zasvätení pre svet, ktorý očakáva vaše svedectvo, aby vstúpil do slobody, ktorá prináša radosť, živí nádej a pripravuje budúcnosť.“

„Pozývam vás, aby ste prehĺbili význam a spôsob svojej prítomnosti vo svete a aby ste vo svojom zasvätení obnovili krásu a túžbu podieľať sa na premene skutočností.“

„Zasvätená sekulárnosť je prorockým znamením, ktoré nás nabáda, aby sme Otcovu lásku zjavovali skôr prostredníctvom života než slovami, aby sme ju denne ukazovali na cestách sveta. Dnes nie je ani tak čas na presvedčivé reči, je predovšetkým čas na svedectvo, pretože kým apológia rozdeľuje, krása života priťahuje. Buďte svedkami, ktorí priťahujú!“

Modlitba za povolania

Nebeský Otče, ty povolávaš svoj ľud k svätosti
a mnohých pozývaš nasledovať tvojho Syna osobitným spôsobom;
ty poznáš srdce každého z nás a nepovolávaš si len ľudí

schopných a dokonalých,
ale dávaš schopnosti tým, ktorých si povolal, pretože v slabosti
sa prejavuje tvoja sila.

Preto ťa prosíme, milostivo pomáhaj všetkým, ktorých si povolal
k zasvätenému životu,
aby boli pre Cirkev a pre svet presvedčivým znamením tvojho
kráľovstva.

Prosíme o to skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh
a s tebou žije a kraľuje v jednote Ducha Svätého po všetky veky vekov.
Amen.

Na pomoc tým, ktorí hľadajú
cestu svojho zasvätenia sa Bohu,
laikom, kňazom, animátorom spoločenstiev
a katechétom, ktorí pomáhajú iným
objavovať ich životnú cestu,
ale aj všetkým veriacim, ktorí chcú
bližšie poznať svoju Cirkev
a rôznorodé formy jej života.

ISBN 978-80-971255-8-5

9

788097

125585

